

**REPUBLIKA
SLOVENIJA
UPRAVNO
SODIŠČE**

Številka: **I U 1898/201-44**
Datum: 06.02.2023

**REPUBLIKA SLOVENIJA
KOMISIJA ZA PREPREČEVANJE KORUPCIJE
Dunajska 56**

1000 LJUBLJANA

ZADEVA: Vrnitev upravnih spisov skupaj s pravnomočno sodno odločbo

V upravnem sporu, ki ga je sprožila tožeča stranka **MARKO BOŠNJAK**,
, ki ga zastopa Odvetniška družba Pirc Musar & Lemut Strle, o.p., d.o.o. iz Ljubljane,
zoper ugotovitve o konkretnem primeru Komisije za preprečevanje korupcije Republike
Slovenije, št. 06216-9/2019/31 22001 z dne 21. 11. 2019, vam v prilogi vračamo upravne spise, ki
se nanašajo na zadevo ter pisni odpravek pravnomočne sodne odločbe, izdane v tem upravnem sporu.

PRILOGA:

- upravni spisi
- pisni odpravek pravnomočne sodne odločbe

Višja sodnica
mag. Jožica Češnovar, l.r.

Po odredbi sodnika
Podpis pristojne sodne osebe

3
REPUBLIKA SLOVENIJA
KOMISIJA ZA PREPREČEVANJE KORUPCIJE
Dunajska 56, 1000 Ljubljana

Prejeto: 07-02-2023	Sig.z.: 32003
Številka za: 09-9/2019, 22	Prii:
V vrednost:	Vred.:

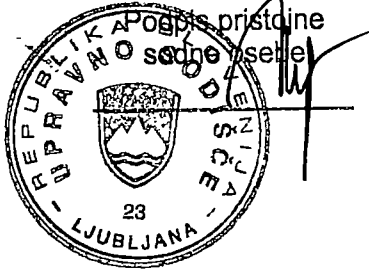

REPUBLIKA
SLOVENIJA
UPRAVNO
SODIŠČE

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
UPRAVNO SODIŠČE RS, LJUBLJANA

2. 2. 2023

I U 1898/2019-43

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljale višje sodnice mag. Marjanca Faganel kot predsednica ter mag. Jožica Češnovar in mag. Mojca Muha kot članici,

ob sodelovanju pravosodne svétnice Petre Felicijan kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: **MARKO BOŠNJAK**, ki ga zastopa Odvetniška družba Pirc Musar & Lemut Strle, o.p., d.o.o. iz Ljubljane, zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa Komisija za preprečevanje korupcije, Dunajska cesta 56, Ljubljana,

zaradi **ugotovitve kršitve integritete poklicnega funkcionarja**,

o **tožbi** zoper ugotovitve o konkretnem primeru Komisije za preprečevanje korupcije Republike Slovenije, št. 06216-9/2019/31 22001 z dne 21. 11. 2019,

po 25. januarja 2023 opravljeni javni glavni obravnavi, **2. februarja 2023**

RAZSODILO:

- I. Tožba se zavrne.
- II. Vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV:

1. Komisija za preprečevanje korupcije (v nadaljevanju: tožena stranka) je izdala ugotovitve o konkretnem primeru št. 06216-9/2019/31 22001 z dne 21. 11. 2019 (v nadaljevanju izpodbijani akt), v izreku katerih je ugotovila, da je ravnanje tožnika, viceguvernerja Banke Slovenije, ko ob posredovanju pojasnil in dokumentacije dne 22. 5. 2019, 23. 5. 2019 in 30. 5. 2019 ni želel razkriti posameznih listin oziroma omogočiti preverjanja izvirnosti listin ter delodajalcu podati popolnih pojasnil in informacij, s katerim bi se nesporno in brez vsakega dvoma lahko zavrnil očitki v povezavi z domnevnimi kršitvami iz pristojnosti Finančne uprave RS v povezavi s pravočasnostjo napovedi za odmero dohodnine od dohodka iz oddajanja premoženja v najem ter posledično plačila navedenega davka, je v nasprotju s pričakovani integriteto funkcionarja, kot jo opredeljuje 3. točka 4. člena Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije (v nadaljevanju ZIntPK).
2. Tožena stranka je na podlagi 13. člena ZIntPK 18. 6. 2019 prejela zahtevo Banke Slovenije (v nadaljevanju BS) za uvedbo postopka zaradi suma kršitve dolžnega ravnanja funkcionarja BS. Tožena stranka je okviru svojih pristojnosti pridobila podatke od Finančne uprave Republike Slovenije (v nadaljevanju FURS) in Urada predsednika Republike Slovenije ter 30. 7. 2019 s sklepom zoper tožnika uvedla preiskavo sumov kršitve integritete ter o tem tožniku poslala obvestilo. 24. 10. 2019 je sprejela osnutek izpodbijanega akta, do katerega se je tožnik izjasnil, tožena stranka pa se je do teh izjasnitev opredelila v izpodbijanem aktu, kot to izhaja iz nadaljevanja.
3. Glede očitka, da bo z objavo izpodbijanega akta kršen Zakon o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ), saj se bo razkrila davčna tajnost, tožena stranka pojasni, da se dokumenti za objavo pripravijo brez tovrstnih podatkov. Nadalje zavrne očitek, da s spornim ravnanjem pretekla karierna pot ter izobrazba tožnika nista povezani, saj poklic in izobrazba vplivajo na pričakovanja v povezavi z integriteto. Tožena stranka pojasni, da je presojala integriteto v skladu z določbami ZIntPK in ne kršitev kodeksa BS, ne drži pa niti stališče tožnika, da je kršitev integritete po ZintPK zgolj tisto ravnanje, ki je

kršitev Kodeksa BS. Ravnanje posameznika, ki opravlja visoko funkcijo v BS, čeprav gre za ravnanje iz zasebne sfere, a ni v skladu z najvišjimi standardi integritete posameznika, ogrozi njegovo lastno integriteto ter s tem vzpostavi dvome v integriteto posameznika in v integriteto organizacije. Zato je organizacija ob seznanitvi s takšnim ravnanjem dolžna zaščititi lastno integriteto.

4. Na očitke tožnika, da Kodeks BS ne predpisuje, katere dokumente je treba predložiti in zato tožnik spornih dokumentov sploh ni bil dolžan predložiti, tožena stranka pojasni, da sicer drži, da v Kodeksu BS ni predvideno razkrivanje dokumentov v povezavi z zasebnimi finančnimi posli, kljub temu je očitke zmoten. Noben etični kodeks ne more opredeliti vseh neetičnih ravnanj (in listin, ki bi jih bilo potrebno ob tem predložiti), sploh pa ne tistih, ki se nanašajo na zasebna ravnanja posameznikov. Etični kodeks je deklaratorni zapis etičnih vrednot oziroma načel poklicne etike. V tej zadevi se od tožnika pričakuje, da bi z namenom zaščite lastne integritete imel interes pojasniti in ovreči vsakršne dvome. Interes javnosti po opredelitvi ravnanja kot družbeno nesprejemljivega kot dela osebne integritete posamezne osebe, ki je funkcionar, se nanaša tudi na zasebno sfero, saj funkcionar funkcijo opravlja 24 ur dnevno in se mora že ob njenem prevzemu zavedati, da bodo vsa njegova ravnanja pod drobnogledom javnosti in mora temu primerno tudi ravnati.
5. V postopku za izdajo izpodbijanega akta se ni presojalo ravnanje BS in njenih zaposlenih v tem postopku, temveč ravnanje tožnika kot funkcionarja. Tožnik v internem postopku ni želel razkriti posameznih listin, oziroma omogočiti preverjanja izvirnosti listin, s katerimi bi se nesporno zavrnil očitki v povezavi z domnevnimi kršitvami. In to ravnanje tožena stranka smatra in opredeljuje kot ravnanje v nasprotju s pričakovano integriteto, kar je vse opredeljeno v poglavjih B in E izpodbijane odločbe ter v 19. točki.
6. Tako je v poglavju B izpodbijanega akta navedeno dejansko stanje, iz katerega izhaja, da je tožnik davčne napovedi za leta _____ kot samoprijave, za leto _____ pa je FURS obnovil postopek odmere dohodnine, saj je naknadno ugotovil, da tožnik ni napovedal vseh dohodkov iz naslova oddajanja premoženja v najem v letu _____.
7. V poglavju C izpodbijanega akta tožena stranka povzema relevantno pravo (to je 3. točko 4. člena ZintPK, določbe Zakona o Banki Slovenije (v nadaljevanju ZBS-1), ki določajo imenovanje in razrešitev vice guvernerjev ter članov Sveta BS in Kodeks BS z dne 23. 12. 2016, ki ureja pravila za zaposlene in okvire poklicne etike. Poleg določb Kodeksa BS so zaposleni dolžni upoštevati tudi določbe drugih internih aktov, oziroma predpisov, ki urejajo specifično delovanje, oziroma funkcijo ali delovanje za ali v ECB, kadar se ta pravila upoštevajo v okviru delovanja zaposlenih v delovnih telesih ali organih ESCB, Euro sistema ali ECB. Navaja tudi Pravilnik o delu pooblaščenca za skladnost poslovanja z dne 23. 12. 2016.

8. V poglavju D izpodbijane odločbe se opredeljuje do ravnanja tožnika v postopku pred BS, in sicer da gre za ravnanje v nasprotju s pričakovano integriteto funkcije. S tem se tožena stranka ne opredeljuje do suma kršitev davčne zakonodaje. Dokumentacija, ki jo je tožena stranka pridobila v postopku, pritrjuje sumom BS, da je tožnik napovedi vložil po izteku roka kot samoprijavo. Tožnik je v postopku sicer predložil odločbe o odmeri dohodnine, vendar pa je prekril podatke, ki bi omogočili preveriti, na podlagi kakšne davčne napovedi (napovedi v roku ali samoprijave) so bile izdane. S to dokumentacijo tako ni mogel ovreči očitkov javnega poročanja.
9. Namen ZIntPK je zagotavljanje visoke ravni učinkovitosti pri preprečevanju korupcije, krepitev transparentnosti in dvig integritete, ki predstavljajo temeljne pogoje za zakonito, uspešno, pregledno, smotrno in pošteno delovanje države. Temelj navedenemu predstavlja etično delovanje in zgledi, ki jih postavijo najvišji funkcionarji, med katere spada tudi viceguverner BS. Od njih se zahteva posebna skrbnost in dolžnost v smeri odpravljanja tveganj in krepitev integritete javnega sektorja, prav tako se od njih pričakuje zakonito in odgovorno ravnanje. Zato je tožnik s svojim ravnanjem kršil pričakovano integriteto funkcionarja, kot to izhaja iz izreka izpodbijane odločbe.
10. Zoper izpodbijani akt tožnik vlaga tožbo iz razlogov po 1. do 3. točki prvega odstavka 27. člena Zakona o upravnem sporu (ZUS-1). Pojasni, zakaj je izpodbijani akt upravni akt po 2. členu ZUS-1 in zakaj posega v pravni položaj tožnika. Očita kršitev pravil Zakona o splošnem pravnem postopku (v nadaljevanju ZUP) glede obveznih sestavin upravnega akta. V izreku izpodbijanega akta je tožena stranka ugotovila domnevno kršitev integritete, vsebina obrazložitve pa je v popolnem nasprotju z ugotovitvami v izreku, zaradi česar je le-ta ostal neobrazložen. Iz obrazložitve ni razvidno, kateri argumenti in razlogi so narekovali končno ugotovitev. V aktu ni pojasnjeno, zakaj domnevno nerazkritje dokumentov predstavlja neintegritetno ravnanje, obrazložitev pa je v celoti usmerjena pojasnjevanju tožnikovih ravnanj v postopku pred FURS-om, zato se izpodbijanega akta ne da preskusiti. Izpodbijana odločba vsebuje opis dejanskega stanja, ki ni v nobeni povezavi z izrekom odločbe in je za ugotovitev brezpredmetno.
11. S takšnim ravnanjem je tožena stranka zlorabila svoje pristojnosti, saj je raziskovala za odločitev nerelevantna dejstva in nezakonito pridobivala dokumente, ki za odločitev (glede na izrek izpodbijanega akta), niso bili potrebni in predstavljajo davčno tajnost. Do enakega zaključka bi tožena stranka lahko prišla brez poizvedb pri FURS-u. Iz izpodbijanega akta tako nenazadnje ni jasno, kaj je sploh sporno ravnanje - ali nerazkritje dokumentov (izrek) ali nepravočasna prijava davka (obrazložitev), kar je bistvena kršitev ZUP.
12. Nasprotujejo pa si tudi razlogi in materialno pravo. Po eni strani se navaja, da se določbe Kodeksa BS niso presojala, nato pa se v poglavju C (relevantno pravo),

povzame njegove določbe. Na Kodeks BS se izpodbijani akt sklicuje tudi poglavju E (pojasnila o dolžnem ravnanju). Pri tem pa med strankama ni sporno, da Kodeks BS ne vsebuje navodil glede posredovanja dokumentov BS, zato tožnikovo ravnanje ni moglo biti v nasprotju s Kodeksom. Edina zapoved v zvezi z zasebnimi posli je v 20. členu Kodeksa BS, kar pa ni v nobeni povezavi s spornim primerom. Kršitve pravil postopka so torej pomanjkljiva obrazložitev, izrek odločbe nasprotuje njeni obrazložitvi, v nasprotju so si posamezni razlogi odločbe, prekoračena so zakonska pooblastila tožene stranke, ni znano, katero materialno pravo je bilo pomembno za odločitev, zaradi česar izpodbijanega akta tudi ni mogoče preizkusiti. Z izdano odločbo je bilo poseženo v tožnikovo pravico do enakega varstva pravic iz 22. člena Ustave RS.

13. Pojem integritete iz 3. točke 4. člena ZIntPK se po tožnikovem mnenju ne razteza na presojo ravnanj posameznikov iz zasebnega življenja, to je v okviru zasebnih poslov. Tožniku se nikoli ni očitalo kakršno koli sporno ravnanje v okviru opravljanja njegove funkcije na BS, kar bi edino lahko pomenilo ravnanje v nasprotju s pričakovano integriteto po ZIntPK ali po Kodeksu BS. Tudi nerazkritje informacij o zasebnih poslih delodajalcu, četudi bi to ravnanje vendarle šteli za ravnanje pri opravljanju funkcije, ne ustreza zakonskemu pojmu integritete.
14. Z razkritjem dokumentov je tožnik bistveno presešel ravnanje, ki je bilo od njega pričakovano po takrat veljavnem Kodeksu BS, saj je prostovoljno razkril podatke v zvezi z davčno tajnostjo, česar ni zahteval noben predpis in ne Kodeks BS. Tožnikovo ravnanje je bilo tako celo več od pričakovanega. V konkretnem primeru BS niti ni vodila za pridobivanje informacij predvidenega postopka in tudi iz tega razloga tožnik ni bil BS dolžan razkrivati nikakršnih informacij, pa je to vseeno storil.
15. V postopku pred BS nikoli ni bilo izkazano, da je šlo za usmerjeni izredni pregled v skladu z določbo drugega odstavka 3. člena Pravilnika o delu pooblaščenca za skladnost poslovanja. Tožnik o postopku nikoli ni bil formalno obveščen, postopanje je bilo povsem neformalno, posledično enako odzivanje tožnika. Pooblaščenka za skladnost nikoli ni zahtevala konkretnih dokumentov od tožnika, po njihovi prostovoljni predložitvi pa nikoli ni postavila zahteve po dodatnih podatkih niti ni izdelala zapisnika. Zgolj pričakovanje družbe in širše skupnosti toženi stranki ne dajejo zakonite podlage za samovoljno širšo razlago in uporabo ZIntPK tudi na zasebna področja posameznikov. Tožnik predlaga, da sodišče tožbi ugodi in samo odloči o stvari, podredno pa, da predlaga odpravo izpodbijane odločbe in vrnitev zadeve toženi stranki v ponovno odločanje. Predlaga tudi povračilo stroškov.
16. Tožena stranka v odgovoru na tožbo prereka navedbe v tožbi in dodaja. 3. točka 4. člena ZIntPK definira integriteto, v obrazložitvi izpodbijanega akta pa je jasno navedeno in konkretizirano, v čem in kako in s katerimi ravnanji je tožnik kršil

■
—
■

integriteto. Kaj je integriteta, izhaja iz zakonske definicije. Dokumentacija s strani FURS je bila pridobljena z namenom preveriti navedbe iz prijave, za kar je podlaga v prvem odstavku 16. člena ZIntPK in sum kršitve integritete zadošča. Ne drži, da ravnanja v postopkih pred FURS-om niso v nobeni vzročni povezavi z vprašanjem, ali je določene listine potrebno razkriti ali ne. Dokumentacija, ki jo je v postopku pred BS predložil tožnik, iz razloga, ker so bili deli te dokumentacije prekriti, ni mogla predstavljati zadostne podlage za ugotovitev, da je bila napoved podana v roku, hkrati pa tudi ni bilo moč ovreči očitkov javnega poročanja zoper tožnika, da je kršil davčne predpise. Zato je tako za postopek pred BS kot za tožnikovo integriteto pomembno, kaj je tožnik prikril in kaj je s tem prikrivanjem želel doseči. Izpodbijani akt je opredelitev tožene stranke do ravnanja funkcionarja pred BS, kjer se je izpostavil dvom v pošteno in integritetno ravnanje tožnika pri pojasnjevanju sumov odklonskih ravnanj v povezavi z neplačilom davčnih obveznosti iz naslova zasebnih poslov.

17. V poglavju C izpodbijanega akta so, poleg relevantne zakonodaje s področja integritete in postopka imenovanja članov Sveta BS, zgolj povzeta še določila Kodeksa BS in Pravilnika BS, ki ju je k izjasnitvi priložil tožnik. Kot že pojasnjeno, se za vprašanja integritete v javnem sektorju uporablja ZIntPK. Tožnikovo ravnanje je še kako povezano z opravljanjem njegove funkcije, BS je najpomembnejša finančna ustanova v Republiki Sloveniji, ki temelji na zaupanju državljanov, katera pa se z ravnanji, kot je tožnikovo, ruši. Ključen je interes javnosti po opredelitvi ravnanja kot družbeno nesprejemljivega kot dela osebne integritete posamezne osebe. Iz tega izhajajo pričakovanja do ravnanja funkcionarjev tudi v zasebni sferi.
18. ZIntPK stremi k krepitvi integritete, zaupanju v pravni red oziroma pravno državo ter preprečevanju korupcije. Namen zakona je celovito zagotavljanje visoke ravni učinkovitosti pri preprečevanju korupcije, krepitev transparentnosti in dvig integritete. Temelj navedenemu predstavlja etično delovanje in zgled, ki ga postavijo najvišji funkcionarji, in je zakonska dolžnost vsakega funkcionarja, ki izhaja iz same funkcije.
19. V prvi pripravljalni vlogi tožnik ponavlja nekatere tožbene očitke in meni, da je tožena stranka v odgovoru na tožbo navajala nove razloge, ki naj bi utrjevali njeno odločitev. Pri tem se tožena stranka sklicuje na interna pojasnila, priporočila in navodila BS (stran 5, odgovor na tožbo, tretji odstavek), kar predstavlja naknadno obrazložitev, ki pa pomanjkljivosti izpodbijanega akta ne more odpraviti in mora biti zato neupoštevna, je pa tudi nepravilna.
20. V svoji pripravljalni vlogi tožena stranka zavrne očitek, da je v odgovoru na tožbo navajala nove oziroma dodatne razloge.
21. Tožnik je vložil še drugo in tretjo pripravljalno vlogo, v katerih ponavlja svoje očitke. V drugi pripravljalni vlogi opozarja, da se po razlagi tožene stranke od

■
—
■

tožnika pričakuje pripravljenost delodajalcu razkriti kakršnekoli okoliščine oziroma dokumente, kadar to zahteva delodajalec, čemur oporeka. Nadalje opozarja, da tožena stranka s svojo obrazložitvijo v pripravljalni vlogi nakazuje na možnost, da bi v primeru pravočasne napovedi za plačilo davka ugotovila, da ravnanje tožnika ne predstavlja ravnanje v nasprotju s pričakovano integriteto, kar le dodatno potrjuje trditve tožnika, da nerazkrivanje dokumentov ni kršitev integritete. Tudi tožena stranka je vložila še dve pripravljalni vlogi, v katerih se argumenti iz prejšnjih vlog ponavljajo. Zavrne očitek prekoračitve pristojnosti, zakonska podlaga za pridobivanje podatkov od FURS-a je bil 16. člen ZIntPK.

22. Sodišče je dne 25. 1. 2023 opravilo glavno obravnavo, na kateri je v okviru dokaznega postopka vpogledalo v listine upravnega spisa in priloge k tožbi, kot nepotreben pa je zavrnilo dokazni predlog za zaslišanje tožnika. Tožnik je namreč svoje zaslihanje predlagal v zvezi z okoliščinami glede postopka, ki je tekel pred BS, kar pa za odločitev sodišča, kot bo razvidno iz obrazložitve sodbe, materialnopravno ni bilo pomembno. Poleg tega je tožnik te okoliščine dovolj obširno pojasnil v okviru svojih navedb na glavni obravnavi, kar je za odločitev sodišča (v smislu preveritve materialnopravne pomembnosti tožnikovega zaslišanja) zadoščalo.

23. Tožba ni utemeljena.

24. Med strankama ni sporno, da je postopek v zvezi z ugotavljanjem kršitve integritete poklicnega funkcionarja tožena stranka sprožila na podlagi prijave, ki

zaradi medijskih objav o tožnikovem

oddajanju nepremičnin v najem „na črno“. Nesporno tudi je, da so listine, ki jih je tožnik BS predložil v teh postopkih, dokazovale, da je tožnik v tistem trenutku davčne obveznosti v zvezi z imel poravnane, je pa tožnik prekril tiste dele dokumentov v zvezi s plačilom davka, iz katerih izhaja podatek, ali je bil davek odmerjen na podlagi njegove pravočasne davčne napovedi ali pa na podlagi kasnejše samoprijave, za katero bi se lahko tudi izkazalo, da jo je tožnik vložil prav zaradi objav v medijih. V dokaznem postopku, ki ga je izvedla tožena stranka, se je izkazalo, da je FURS odmerne odločbe za leta od : izdal na podlagi tožnikove samoprijave za leto : pa na podlagi obnove postopka odmere dohodnine.

25. V pisnih vlogah in tudi na glavni obravnavi je tožnik dokazoval nezakonitost izpodbijane odločbe iz razloga, ker naj bi dokumentov, katere je BS v teh internih postopkih zahtevala, po Kodeksu BS in na podlagi drugih internih aktov ni bil dolžan predložiti. Zato je mnenja, da BS dal celo več podatkov, kot bi mu bilo treba, posledično je neutemeljen očitek iz izreka izpodbijanega akta. Na glavni obravnavi je tožnik poudaril, da BS zoper njega niti ni sprožila nobenega formalnega postopka, temveč so pogovori potekali na neformalen način in „ob kavi“. Tožena stranka je že v obrazložitvi izpodbijanega akta, enako pa tudi na

glavni obravnavi, pojasnila, da v svojem postopku določil Kodeksa BS (ali drugih internih aktov BS) ni presojala, temveč je ravnanje tožnika presojala z vidika pojma integritete, kot ta pojem opredeljuje 3. točka 4. člena ZIntPK. Le ta določa, da je integriteta pričakovano delovanje in odgovornost posameznikov in organizacij pri preprečevanju in odpravljanju tveganj, da bi bila oblast, funkcija, pooblastilo ali druga pristojnost za odločanje uporabljena v nasprotju z zakonom, pravno dopustnimi cilji in etičnimi kodeksi in tožnikovo ravnanje v postopkih pred BS ni bilo skladno s tem pravnim standardom.

26. Tožena stranka je kot samostojen in neodvisen organ (5. člen ZIntPK) pristojna za razlago pojma integriteta iz 3. točke 4. člena ZIntPK. Tukajšnje sodišče je v sodbi I U 1726/2019-10 z dne 17. 9. 2020 pojasnilo, da je zakonski pojem pričakovanega delovanja oziroma integritete vsebinsko odprt in prepuščen v opredelitev toženi stranki. S tem tožena stranka tudi postavlja standarde ravnanj funkcionarjev kot predstavnikov oblasti. Zato lahko sodišče v njeno razlago poseže le, če presodi, da glede na ustaljene metode razlage prava temu pojmu (glede na njegovo zakonsko opredelitev) take vsebine ni mogoče dati¹.
27. Da bi tožena stranka v okoliščinah te zadeve preseгла zakonske okvire pojma integriteta, kot ga določa 3. točka 4. člena ZIntPK, sodišče ne ugotavlja. Nasprotno, sodišče se strinja z materialnopravno razlago pojma integriteta, kot jo je tožena stranka zavzela v okoliščinah tega primera (tako z vidika dolžnega ravnanja tožnika kot tudi z vidika BS kot organizacije in njenega dolžnega ravnanja v trenutku, ko je prišlo do navedenih medijskih objav). Zato se sodišče v zvezi s to razlago na podlagi drugega odstavka 71. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1) v celoti sklicuje na razloge tožene stranke, saj se z njimi strinja, pri tem pa dodaja, kot sledi v nadaljevanju.
28. Zakonski pojem integritete ni omejen na kršitve internih kodeksov ali pravil organizacije, v kateri funkcionar deluje, zato je tožena stranka ravnala prav, ko v svojem postopku ni presojala tožnikovega ravnanja z vidika Kodeksa BS in drugih internih aktov BS. To je tožena stranka v obrazložitvi dovolj jasno pojasnila, zato dejstvo, da so interni akti BS navedeni v poglavju C izpodbijanega akta, ni kršitev postopka, saj to, glede na celotno obrazložitev, ne ustvari nejasnosti obrazložitve. Kljub tej navedbi so razlogi za odločitev tožene stranke razumljivi in se jih tudi da preizkusiti.
29. Da pojem integritete ni vezan zgolj na vprašanje kršitev delodajalčevih kodeksov, izhaja že iz same zakonske dikcije pojma integriteta, ki ta pojem veže na spoštovanje zakona, ravnanje v skladu s pravno dopustnimi cilji in etičnimi kodeksi, kar je širši obseg dolžnega ravnanja, kot ga zajema poklicni kodeks delodajalca oziroma organizacije. Prav tako se sodišče strinja s toženo stranko, da se integriteta poklicnega funkcionarja ne naša zgolj na njegovo poklicno

¹ Glej točko 16 navedene sodbe in tudi sodba VS RS X Ips, 182/2017.

delovanje temveč tudi na določena zasebna ravnanja, med katera, po oceni sodišča, vsekakor sodi tudi vprašanje plačevanja davčnih obveznosti od dohodkov iz zasebnih poslov. V pravni državi se plačevanje davkov pričakuje od vseh davčnih zavezancev, zato to vprašanje sodi v področje osebne integritete funkcionarja in je tudi interes javnosti po presoji teh ravnanj funkcionarjev, kot dela njihove osebne integritete, upravičen, kot poudarja tudi tožena stranka.

30. Razlaga, kjer bi se integriteta funkcionarja presojala izključno z vidika poklicnega delovanja funkcionarja, ne bi zadostila najmanj cilju neodvisnega delovanja funkcionarja. Takšna razlaga zato ne bi sledila ciljem in namenu ZIntPK, ki je v krepitevi delovanja pravne države s pomočjo ukrepov in metod za krepitev integritete in transparentnosti ter za preprečevanje korupcije in preprečevanje in odpravljanje nasprotja interesov. V okviru integritete se od funkcionarjev pričakuje delovanje, ki ne bo ogrožalo njihove neodvisnosti na način, da bi to lahko vplivalo tudi na njihovo odločanje v okviru pristojnosti funkcionarja. In tudi zato (po mnenju sodišča pa ne zgolj zato) se pričakovana ravnanja funkcionarja morajo in se upravičeno raztezajo tudi na določena zasebna ravnanja, med katera sodi tudi vprašanje plačevanja davčnih obveznosti. Integriteta organizacije pa je, po naravi stvari same, odvisna od integritete posameznika, zato je organizacija (poleg javnosti) utemeljeno od tožnika pričakovala pojasnilo celote okoliščin, brez prikrivanja določenih informacij. Ker tožnik tega ni storil, je bilo njegovo ravnanje v postopkih pred BS v nasprotju s pričakovano integriteto. In ta dolžnost tožnika izhaja iz ZIntPK, zato vprašanje, ali so bili postopki pred BS formalne ali neformalne narave, sodišče smatra za materialnopravno nepomembno.

31. Glede na navedeno razlago pojma integritete, sodišče tudi ni presojalo tožbenega ugovora, da se tožniku s strani BS ni nikoli očitale kršitev s področja njegovega poklicnega delovanja, saj je tudi ta okoliščina za odločitev nerelevantna in tega očitka tudi tožena stranka ni nikoli navajala. Prav tako se sodišče v okoliščinah tega primera ni ukvarjalo, kako izobrazba in pretekla poklicna pot tožnika vplivata na njegovo integriteto, saj ne more biti dvoma, da je tožnik poznal svoje davčne obveznosti oziroma se takšno poznavanje prava od vsakega najemodajalca pričakuje.

32. Dejanje , s tem ko je vložila prijavo na Komisijo za preprečevanje korupcije, je tako razumeti kot dejanje zaščite lastne integritete

In ker, po povedanem, pojem integritete ni omejen izključno na poklicno delovanje oziroma kršitev delodajalčevih pravil, je tožena stranka utemeljeno, to je z namenom presoditi ravnanje tožnika z vidika zakonskega pojma integritete, v svojem postopku ugotavljala celoto okoliščin zadeve oziroma tožnikovega ravnanja. S tem tožena stranka ni prekršila svojih pristojnosti, saj ima za pridobivanje podatkov v primeru uvedenega postopka zaradi suma kršitve integritete izrecno pooblastilo

■
—
■

v prvem odstotku 16. člena ZIntPK. Tožnik temu ugovarja, saj meni, da bi do enake odločitve (torej do odločitve, da tožnik BS ni želel razkriti posameznih listin oziroma omogočiti njihovega preverjanja) tožena stranka lahko prišla že na podlagi dejanskega stanja, kot je izhajalo iz zahteve in brez podatkov FURS-a. Sodišče se s tem ne strinja in pritrjuje toženi stranki, da je zaradi celovite presoje ravnanja tožnika morala in je bilo tudi smiselno ugotoviti, kaj je želel tožnik BS prikriti, in do te ugotovitve je prišla ravno na podlagi podatkov FURS-a. Te okoliščine namreč vplivajo na presojo ravnanja tožnika v vidika pojma integritete, kot pojasnjuje že tožena stranka, ki je v zadevi edina naredila presojo prav s tega vidika.

33. Zato se sodišče ne strinja s tožbenim očitkom, da izrek izpodbijane odločbe ni v skladu z njeno obrazložitvijo. Drži sicer, da izrek odločbe tožniku očita, da BS ni želel razkriti listin oziroma podati popolnih pojasnil, s katerimi bi se lahko zavrnil očitki, kot so izhajali iz medijskih objav, ugotovljeno dejansko stanje v obrazložitvi izpodbijane odločbe pa kaže na to, da tega niti ni mogel storiti, saj je bil davek za leta plačan na podlagi kasneje vložene davčne napovedi (samoprijave), davek za leto pa na podlagi obnove postopka odmere dohodnine s strani davčnega organa. Kljub temu sodišče očitane ne ugotavlja, saj je komisija v izreku ugotovila ravnanje, ki ni bilo v skladu z integriteto funkcionarja (kot jo določa 3. točka 4. člena ZIntPK), v svojem očitku tožniku pa se je tožena stranka ogradila od presoje tožnikovega ravnanja z vidika davčnih predpisov, kar je v obrazložitvi izpodbijane odločbe tudi pojasnila. S tem pa je tožena stranka pravzaprav omilila težo očitka do tožnika, ki se tudi objavi v javnosti, pri čemer pa je očitek še vedno tak, da predstavlja kršitev integritete iz 3. točke 4. člena ZIntPK. Delno razkritje dokumentov v situaciji, kot je bila v tej zadevi, ko so mediji poročali o tožnikovem oddajanju „na črno“ (kar je izraz, ki pomeni doseganje dohodkov brez njihove prijave davčnemu organu zaradi odmere davka, in je tako razumevanje v javnosti splošno znano, zato ne drži tožnikova trditev na obravnavi, da ni jasno, kaj naj bi izraz pomenil), pri čemer se ne razkrije prav tistih podatkov, ki bi pojasnili, ali je tožnik v roku oddajal davčne napovedi, sodišče ocenjuje kot tožnikovo vztrajanje na ravnanju, ki ni bilo v skladu s pričakovano integriteto, še po tem, ko so se že postavili določeni sumi glede neplačevanja davkov. Res gre v zadevi za podatke, ki predstavljajo davčno tajnost, a vendar sodišče v okoliščinah konkretnega primera ni našlo niti tožnik ni zatrjeval nobene takšne okoliščine, kjer bi cilj zaščite davčne tajnosti prevladal nad cilji po ZIntPK. Glede same objave pa je že tožena stranka pojasnila, da se podatki objavljajo na način, ki ne predstavlja njihovega razkrivanja.
34. Ker je po povedanem izpodbijani akt pravilen in zakonit, je sodišče tožbo na podlagi prvega odstavka 63. člena ZUS-1 zavrnilo kot neutemeljeno. Sodišče tudi ni našlo razlogov za kršitev 22. člena Ustave, ki jo, sicer s pavšalnim očitkom, tožnik zatrjuje.

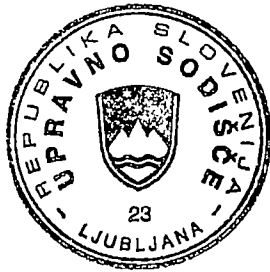
35. Odločitev o stroških temelji na četrtem odstavku 25. člena ZUS-1, po katerem v primeru, če sodišče tožbo zavrne, vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 2. februar 2023

Predsednica senata:
mag. Marjanca Faganel, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom
Podpis pristojne sodne osebe: